

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עני ואת-
 43 יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: ויען לבן ויאמר
 אל יעקב הבנות בנותיו הבנים בני והצאן צאני וכל
 אשר אתה ראה ליהוה ולבנתי מה אעשה
 44 לאלה היום או לבנתי אשר ילדו: ועתה
 לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
 מה ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירמה מצבה:
 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
 47 ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יצר
 48 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
 49 עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה
 אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
 50 אם תענה ארץ בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין
 51 איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן
 ליעקב הנתי הגל הזה והנרה המצבה אשר יריתי ביני
 52 ובינך: עד הגל הזה והוערה המצבה אם אני לא אעבר
 אליך ארץ הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי ארץ-
 53 הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
 54 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב
 כפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לב לאכל לחם ויאכלו לחם ולינו בהר: וישכם לבן
 כפקר וישק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 2 לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
 3 אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

*Uterque
 fedus per-
 cutiunt,
 quod al-
 ter alteri
 nullam un-
 quam no-
 xam infe-
 ret.*

Cap. xxxii.

פ פ פ ח 8

Mittit Ia-
 bacob nun-

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
 שער D 3 ג ד

5 שְׁעֵיר שְׂדֵרָה אָדוּם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן הֵן
 לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוּ כֹּה אָמַר עֲבַדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבֹן גֵּרְתִי וְאֶחָד
 6 עַד-עֵתָהּ: וַיְהִי לִי שׂוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֵבֶד וּשְׂפָחָהּ
 וַאֲשַׁלְּחָהּ לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְאֹן בְּעֵינֶיהָ: וַיִּשְׁבוּ
 7 הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאוּ אֵל אֶחָד אֶל-עֵשׂוֹ
 8 וְגַם הֵלֵךְ לִקְרֹאתָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ וַיַּחֲזֵן אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-
 9 הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר אִם-
 יָבוֹא עֵשׂוֹ אֵל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְהִכּוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
 10 הַנִּשְׂאָר לְפָלִיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם
 וְאֱלֹהֵי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֵךְ אֵלַי שׁוֹב לְאֶרֶץ-
 11 וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִישִׁיבָה עִמָּךְ: קִשְׁנֹתַי מִכָּל הַחֲסָדִים
 וּמִכָּל הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עֲבַדְךָ כִּי בְמִקְלִי עֲבַרְתִּי
 12 אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחֲנֹת: הֲצִילֵנִי נָא
 מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֵשׂוֹ כִּי-יִרְאֶה אֲנִי אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכָּנִי אִם-
 13 עַל-בָּנִים: וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אִישִׁיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-
 14 זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מְרֹב: וַיֵּלֶן שֵׁם בְּלִילָה
 15 הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּקָר בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו: עֲשִׂים
 16 מֵאֲתִים וְתִשִׁים עֲשִׂים רַחֲלִים מֵאֲתִים וְאֵלִים עֲשִׂים
 17 גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת וּבִנְיָהִם שְׁלִשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְרִים
 עֲשֶׂרָה אֲתֹנֹת עֲשִׂים וְעִרְסִים עֲשֶׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו
 18 עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְדוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
 תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיְצַו אֶת-הָרֵאשֹׁן לֵאמֹר כִּי-
 19 יִפְגַּשְׁךָ עֵשׂוֹ אָחִי וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנֹכִי תֵלֵךְ
 וְלִמִּי אֱלֹהֵי לִפְנֵיךָ: וְאָמַרְתָּ לַעֲבַדְךָ לַיַּעֲקֹב מִנְחָה הוּא
 שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיְצַו גַּם כִּי-
 אֶת-הַשְּׂנִי גַם אֶת-הַשְּׂלִישִׁים גַּם אֶת-כָּל-הַחֲלָכִים אַחֲרֵי
 הָעֵדֶרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֵשׂוֹ בְּמִצְאֵכֶם
 אֹתוֹ

tios ad
 Esau fra-
 trem suum.
 ut ejus gra-
 tiam aucu-
 pentur.
 Redeunt
 nuntii, &
 adventum
 Esau cum
 400. viris
 indicant ei.

Iahacob
 orat Deum,
 ut ipsum a
 fratre eri-
 piat.

Munus ma-
 gnificum
 parat, ut
 fratris iram
 mitiget.

Instruit ser-
 vos suos in
 his, qua
 fratri di-
 cenda.

21 וְאָמַרְתָּס גַּם הַנְּהַ עִבְרָךְ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר
 אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמְּנַחֵה הַהֶלְכֵת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵן אֲרֹאֶה
 22 פָּנָיו אוֹלֵי יֵשׂא פָּנָיו וְתַעֲבֹר הַמְּנַחֵה עַל פָּנָיו וְהוּא לֹן
 23 בְּלִילָה הַהוּא בַּמְּחֹנֶה וַיִּקַּס בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח אֶת־
 שְׁתֵּי נַשְׂוֹ וְאֶת־שְׁתֵּי שַׁפְחָתָיו וְאֶת־אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו
 24 וַיַּעֲבֹר אֶת־מַעְבְּרֵי־בֶקֶת וַיִּקַּח וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנְּחָל
 כֹּה וַיַּעֲבֹר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ
 26 עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּעַב בְּכַף־
 27 יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף־יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהַאֲבִקּוֹ עִמּוֹ וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עֲלֵה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם־
 28 בְּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׂמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 29 לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִית עִם־
 ל אֱלֹהִים וְעַם־אֲנָשִׁים וְתוֹכֵל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 הַגִּידָה נָא שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר לְפָנָיו זֶה שְׂמִי לְשִׁמִּי וַיְבָרַךְ
 31 אֹתוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל כִּי רָאִיתִי
 32 אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וְתַנְצֵל נַפְשִׁי וַיִּזְרַח לּוֹ הַשָּׁמֶשׁ
 33 כַּאֲשֶׁר עֲבָר אֶת־פְּנּוֹאֵל וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכּוֹ עַל־כֵּן
 לֹא־אֲכָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל־כַּף־
 הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָרֵךְ יַעֲקֹב כִּגִּיד
 לִג הַנֶּשֶׂה וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וַהֲנֵה עֶשְׂו בְּאֹעֲמּוֹ
 אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֶאֱוֵעַל
 2 רַחֵל וְעַל־שְׁתֵּי הַשַּׁפְחוֹת וַיִּשְׁמַט אֶת־הַשַּׁפְחוֹת וְאֶת־
 יְלָדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־לֶאֱוֵה וַיְלַדֶּיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת־רַחֵל
 3 וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָיִם וְהוּא עֲבָר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה
 4 שִׁבְעַת פַּעַמִּים עַד־נִשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו וַיִּרֶץ עֵשׂו לְקִרְאָתוֹ
 וַיִּחַבְּקוּהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשְׂקָהוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּשְׁאַל אֶת־
 עֵשׂו וַיֹּרֵא אֶת־הַנְּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּהָ
 לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עִבְרָךְ וַיִּתֵּן
 דָּד וְחַגְשָׁן

Angelus
 luctatur
 cum Laba-
 cob: quare
 benedicit
 Angelus
 Labacob,
 cujus no-
 men mutat
 in Israël.

Prohibetur
 posteris La-
 hacob esus
 nervi in fe-
 more con-
 tracti.

Cap xxxiii.
 Labacob
 fratrem vi-
 det, & om-
 nes suos de-
 bito ordine
 dividit.

Ipsa autem
 ante eos
 transit.

Labacob, &
 Esau mutuo
 se in conspe-
 ctum dant:
 & inter se
 amice
 agunt.

קמץ בוק

צואריו
 קנקור על
 ויסקו

7 ותגשו השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגשגשם
לאה וילדיה וישתחוון ואחר נגשו ויספורחלו וישתחוון:

8 ויאמר מי לה כל המחננה הזה אשר פגשתי ויאמר *Fabacob illi munera defert.*
למצאחן בעיני אדני: ויאמר עשו ישראל רב אחי יהי

9 לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אסנא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי מדי כי על כן ראיתי פניך

10 כראת פני אלהים ותרצני: קח נא ארת ברכתי
אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר

11 בן ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר *Esau nonnulla offert Fabacob, qua ipse non admittit.*
אליו אדני ידע כי הילדים רעים והצאן והבקר עלות

12 עלי ורפקוס יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאפי לרגל המלאכה

13 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
שעירה: ויאמר עשו איצנה נא עמך מן העם אשר

14 אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום
ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו

15 בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום
סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם

16 אשר בארץ כנען בכאו מפרץ ארם ויחן ארת פני
העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו

17 מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם כ
מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ויתצא לר

18 דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החו נשיא הארץ

19 ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותרפקנפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:

20 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ה

ובניו

הנערה ק
הנערה ק